

kunde forsvinde, men det er ikke rimeligt, at det kan ske. Det vil kun kunne ske, dersom Stormagterne ville dette; men saa bliver der for de smaa Stater, hvortil vort kjære Land Danmark hører, kun den bestedne Rolle tilbage, at velge mellem Afvæbning eller at gøre, hvad vi kunne, for at forsvare Landet. Jeg tror dog, at den Tanke har været almindelig her i Rigsdagen, at man vil forsvare sig, og den har faaet sit Udtryk tidligere i Folkethinget derved, at det, da der var Spørgsmaal om Bevillingen af store Summer til Forsvarsvæsenet, da var beredvilligt til at gaa ind derpaa, men paa saadanne Betingelser, der gjorde, at Sagen strandede. Den ærede Taler udtalte, at Velgerbefolkningen saa bestemt havde udtalt sig imod Forsvarsforanstaltningerne; men jeg maa sige, ligesom den ærede sidste Taler, at jeg kan ikke tillægge det nogen særdeles stor Vægt. Ganse vist kan Velgerbefolkningen ved sine Valg udøve en meget stor Indflydelse paa, om dets Ønsker blive gennemførte, men Spørgsmaalet er, om det er fornuftige Ønsker. Man kan meget let faae den store Velgerbefolkning til at gaa ind paa Ønsker, som ikke ere vel overveiede, det tror jeg, Ingen vil kunne modgaae. Derfor tror jeg ikke just, at Velgerne have meget at betyde med Hensyn til det Spørgsmaal, om Sagen er rigtig, eller ikke, men den har kun Indflydelse paa, om Sagen bliver gennemført. Hvad der blev ytret om mine Anstuelser med Hensyn til de ydre Forrier o. s. v., behøver jeg ikke videre at omtale. Jeg har udfølgelig udtalt mig derom ved første Behandling, uden at mine Ytringer ere blevene gjendrebne, og jeg har derfor ikke Noget at tilføje; jeg har heller ikke noget omhelst Andet at lægge til, men der var kun en Ytring, som jeg nedstret, og som gjør, at jeg maa udtale et Par Ord endnu. Der blev sagt, at Studierne vare saa vidtløftige, at Folk blev aandelig og legemlig spolerede. Dertil vil jeg blot gjøre den Bemærkning, at de Menester, der blive aandelig og legemlig spolerede ved Studierne, bør ikke studere, det er deres Sag at holde sig derfra.

**Minny.** Der fremkom fra det ærede Medlem fra 11te Kreds (Clausager) en Bemærkning, som jeg gjerne ønsker at fremdrage og knytte nogle Ord til. Jeg føler saa meget mere Trang dertil, som jeg har det Indtryk, at det ærede Medlem ikke alene udtalte sine personlige Anstuelser, men i sin Tale havde en Følelse af, at han udtalte en Mening, som deses af et meget stort Antal Medborgere baade i og udenfor Thinget. Det var en Bemærkning, som saldt fra det ærede Medlem, da han drøftede Spørgsmaalet om Universitetets Stilling. Han sagde, at der kunde ikke være Stort at indvende mod, at Universitetet opstille sin Kapitalformue, da det var vitteligt, at der i Folket herskede en almindelig Kjærlighed til Uni-

versitetet og Interesse for denne Anstalt, og at man ikke behøvede at frygte for, at man nogen- sinde skulde gaa det for nær — om det ikke var hans Ord, saa var det dog hans Mening. — Jeg skal ikke gaa videre ind paa denne Sætning, den have vi hørt og læst saa mange Gange, saa den er bekjendt nok; men det ærede Medlem knyttede dertil en anden Bemærkning, og det var den, at der fra et andet æret Medlem var fremkommet en Udtalelse om den græske Undervisning ved Folkehøjskolerne, men at det var muligt, at man ved Universitetet læste for meget Græsk. Jeg skal heller ikke gaa ind paa selve denne Ytrings Indhold, jeg skal ikke udtale nogen Mening om, hvorvidt der læses for meget Græsk ved Universitetet — det overlader jeg til det ærede Medlems bedre Skjøn, — men jeg vil gjerne fremdrage, hvad der, saavidt jeg kan se, ligger bag ved denne Udtalelse. Jeg kan ikke se Andet, end at der bag den ligger, at, naar det Tidspunkt kommer, da Universitetet har opstillet sin Formue, saa kunde det være Tiden til at fremdrage, hvad der læses ved Universitetet, om man ikke muligvis der læste for meget Græsk, eller om der var andre Sager, som havde en utilbørlig Betydning, eller der var Sager, der ikke læstes, og som man burde lære der, eller at i det Hele taget Tidspunktet da var kommen til at drøfte Spørgsmaalet om Universitetets indre Organisation. Saa kunde det Tidspunkt komme, da man sagde: Se, for denne Landets eneste og ærværdige Højskole nære vi meget stor Interesse, men den behandler ikke Videnskaberne saaledes, som den burde; ude i Flertallet af Velgerbefolkningen har man en dyb Følelse af, at det ikke gaar til ved Universitetet, som det skulde, derfor vilde vi vel opretholde Universitetet; men naar man forlanger disse store Bevillinger, maa vi til disse Bevillingers Meddelelse knytte den Betingelse, at der foretages en og anden Reform ved Universitetet. Det kan man ikke gjøre nu, man kan ikke stille en saadan Fordring, medens Universitetet har sin Formue; men naar overhovedet en saadan Ytring er fremkommet heri Thinget, kan jeg ikke se Andet, end at den spiller ind paa dette Omraade. Det er netop derfor, at vi, som holde paa Universitetets Kapitalformue, lægger en saa meget stor Vægt derpaa, fordi det er nødvendigt at bevare denne Kapital, for at Universitetet indenfor sit eget Omraade kan have den Frihed, som er en Livsbetingelse for, at det kan virke til Gæld for Landet. Det var dette Punkt, jeg vilde fremdrage; jeg kan ikke se, at det har stort paa sig med disse Ytringer om den store Interesse, der næres for Universitetet, naar man kan være belavet paa, at der i Tidernes Løb kan reises Krav paa netop i Kraft af denne store Interesse at foretage saadanne Forandringer indenfor Universitetets eget Omraade, som vilde virke fordærveligt og dræbende for Videnskabeligheden ved denne Anstalt.